

KÖZLEKEDÉSBIZTONSÁG KAMIONOS VÉSZHELYZET

Életmentő reakció az utolsó pillanatban

TALÁN MÉG VAN MENEKÜLÉSI LEHETŐSÉG...

Biztosan végiggondolta már vezetés közben mindenki legalább egyszer – és itt elsősorban kamionosokra, buszsofőrökre gondolok –, hogy mit tenne akkor, ha éppen azon a helyen, ahol autózik, rajta kívülálló okok miatt kritikus helyzetbe kerülne. A szituációt nehezezíthetnénk mondjuk, hogy a busz tele van emberekkel vagy a rakomány meg esetleg veszélyes... Például mi lenne akkor, ha egy nyílegyenes úton jön velünk szembe egy jármű, amiről már az is tudható biztosan, hogy nekünk fog ütközni. Talán van még 1-2 másodperc döntéseket hozni...

Nem kis felelősség ilyen helyzetben elhatározni és meg is valósítani valamit. Mérlegelni, mi a fontosabb, a saját életünk vagy a rakomány, az utasok érdekének előtérbe helyezése. Esetlegesen a nyilvánvalóan súlyosan hibázó, szemből érkező jármű vezetője helyzetének könnyítése... Ha a kérdések konkrétan nem is így merülnek fel, de végül is erről van szó.

Jelen esetben a baleset elkerülésére, a következmények valamilyen módon való enyhítésére nem volt lehetőség. Ezek a kérdések nem merültek fel, mint lehetséges alternatívák. Igen sajátos úton, hosszú kerülővel jutottak el hozzám ezek a fényképek, amelyek itt láthatók, talán nem a legjobb minőségűek, a felbontás sem az igazi. Viszont a baleset után körülbelül 1 perccel készültek, valahol Csehországban, az Audi roncsaiból még füst szivárog...

A fényképek készítőjének állítólag a kamionos még el tudta mondani, hogy csak azt látta, hogy az A3-as vezetője mintha valamért lehajolt volna a volán mellé, majd ezzel egy időben a kocsit megindult az ő

sávja irányába. Nemhogy az alternatívák mérlegelésére, de semmire sem volt ideje, már csak azt érezte, hogy egy iszonyatos robbanással a vontató orr-része a levegőbe emelkedik, majd visszazuhan az aszfaltra, aztán a járműszerelvény irányíthatatlanul jobbra tart, majd egy végtelennek tűnő időszak után a szerelvény végre lefékeződött, az árokfal megfogta. Kikászálódva a fülkéből fel sem fogta, mi történt. Majd előjöttek az emlékképek, még tudott mondani néhány épkezláb mondatot, aztán elájult...

Nem semmi, ahogy azt mondani szoktuk. Tájékep csata után, én magam sok roncsot láttam már, de ez még engem is meghökentett, az Audi vezetőjének természetesen nem voltak esélyei, a kamionos körülbelül 90-nel ment, és a személygépkocsi sebessége sem volt kevesebb ennél... Ez van!

De miért is kezdtem az eszme-futtatással a

gondolkodásról, egy-egy veszélyhelyzet lehetséges következményeinek enyhítéséről? Mert az ilyen esetektől eltekintve – kivétel erősíti a szabályt felkiáltással – azért is majdnem mindig van mit tenni, lehet is sok mindent tenni, még akkor is, ha esélytelennek látszik a dolog... Kell is tenni! Helyesen cselekszik az, aki időnként arra is gondol, hogy éppen azon a helyen, ahol halad, például az út mentén van-e olyan hely, ahová menekülhetne. Mert egyébként az út tele van száguldozó örültekkel.

Tudom, nem lehet gyakorolni az ilyen szituációkat, de a képességet, a gondolkodásmódot lehet ebben az irányban is néha edzeni. Például itt vannak a korszerű járműszerelvények, autóbuszok, mindenféle ABS-szel, ESP-vel stb., ezekkel a járművekkel kritikus helyzetben is lehet egyszerre vészfékezni, kormányozni, azaz kísérletet tenni egy akadály kikerülésére. Higgyék el, lehet bízni ezekben a szerkezetekben, számtalan ilyen próbáltam már – persze mesterséges körülmények között –, de szinte magam sem hittem, működik. A járművezetői képességeket kiterjeszti, a kettőt összeadva jó esélyek kínálkoznak még a legreménytelenebbnek tűnő helyzetekben is. Persze ehhez az is kell, hogy a beszerzésnél ezeket a sajnálatos módon a gyártók többségénél még csak opcióként, felárral biztosított eszközöket a kocsi tulajdonosa megvegye.

De van más lehetőség is. Legutóbb igen kényes helyzetbe kerültem, ez a párhuzam ösztönzött a fenti gondolatmenet leírására. Egy a rendőrség által egy baleset kapcsán lefoglalt személygépkocsit kellett átvizsgálnom, állítólag fékhiba volt! A jármű beindítható volt, így arra gondoltam,

Tájékep csata után

SCHWARZMÜLLER

JÁRMŰGYÁRTÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.

- Tgk-felépítmények, pótkocsik, félpótkocsik gyártása
- Új és használt járművek értékesítése
- Beszámítás
- Bérbeadás
- Szakszerviz
- Alkatrész-értékesítés

**Válassza a
garantált minőséget!**

2330 Dunaharaszti, Jedlik Ányos út 43.
Tel.: +36-24/503-000, fax: +36-24/503-001
E-mail: office.budapest@schwarzmueller.com
www.schwarzmueller.com

megyek egy kört, lassulást mérek. Egy telephelyen voltam, ahol elég kicsi volt a hely, de gondoltam, kis sebesség esetén nem lesz baj. Mindig szoktam az éppen csak megindított járműnél fékpróbát tartani, nos ezt most – először és utoljára – kihagytam. Körülbelül 25-re gyorsítottam, és nyomom a fékpedált, semmi... De annyira semmi, hogy nulla lassulás, jó, a motor-

fék valamennyire lassította a járművet, de szemben vészesen közelítettem a kerítéshez, kétoldalt kocsisor. Már lejátszódott szemeim előtt az ütközés – még azon is gondolkodtam röviden, mi lenne jobb, ha szemben vagy inkább oldalt..., amikor megláttam, hogy a kerítés tövénél az egyik irányban van egy kis szabad rész. Hát bekanyarodtam, sikerült, de még mindig

gurultam, amikor eszembe jutott a kézifék, jó ötlet volt. Megúsztam, persze szerencsém is volt...!

Keressék önök is mindig a megoldásokat, még az utolsó utáni pillanatokban is, nagyon sok múlhat rajta, kamionosok, buszosok, fokozott a felelősség!

Boncsér Sándor
30/986-5485

